

Føroysk fuglaguano.

Føroya Búnaðarfelag hevur fyri stuttum haft fuglaguano úr Skúvoy niðri til granskingar. Nú er svar komið aftur, at guano inniheldur í turvevni-
inum:

8,08 % kóvievni
3,15 % kali
15,80 % fosforsúrur

Áður hevur felagið haft sand heiman av Sandi til granskingar og fekk at vita, at hann hevði 30 % av kálki.

Hesar royndir týða á, at vit her í Føroyum eru ikki so barir, sum vit halda av hesum neyðugu jarðarættingarevnum, kálki og handilstøðum.

Vit skulu koma aftur til hetta seinri.

Frá útheiminum.

Spaniatriðið.

Stjórnamenn ganga fram summastaðni. Men við Ebro, har teir so mannliga rendu Francos herlið í rot og róku teir aftur eftir hæli, sigur Franco seg at hava vunnið aftur nóg av tí mista. Mussolini sendi honum 20.000 menn at seta her.

Norðuri í Pyreneafjallinum við franska landamarkið gjordu stjórnamenn miðvikudagin harða atsókn, og Francomen máttu víkja við stórum tapi av mannalivum og kriggsambodum.

Russiskur-japanskur markna-trætnaður.

Brostur kríggj á av grindum millum hesi bæði stórlondini?

Japan gekk í felag við Týsklandi og Ítalíu til niðurbreiting av Russum, bolsastýrinum. — Russarnir høvdu frammanundan ílt eyga á Japanesarum og høvdu offrað stóran pening fyri at fáa fíbert kommunistiska kollovelting har — tað kundi av sonnum trógt til! So státt var stemningurin loddur til eitt heljarstríð millum Japan og Rusland. Tá ið nú sáttmáli varð gjordur millum Kína og Rusland, og Japans høvðsmegi kom at vera bundin í Kína, bar til hjá Russum at eggja Japanesarum til annaðhvort at geva eftir í Ruslands landakrøvum ella at leggja út í kríggj. Hin frægi herforarin Blücher læt so menn sínar marsjera og taka heggjarnar við Chang Ku Feng. Japanarar svaraðu við skorpum og róku Russararnar burtur. Stríðið var bert ein víðfáningur at byrja við. Japan royndi við diplomatinum at »megla», at Litvinov hevur eisini sagt seg at vilja frið — men krevur, at Japan gevur Ruslandi tað landsstrekið, ið Blücher hevur tikið. Hann sigur, at eftir gomlum sáttmála við Kína eigur Rusland hetta land, og Rusland er ikki til sinnis at góðkenna ta broyting, sum hendi, tá ið Japan stovnaði keisarríkið Manchukuo við voldum, tá ið Kína og Rusland vóru ov veik at taka til vápná.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Bekendtgørelse.

Der bekendtgøres herved følgende:

Skulde der komme en Grindeflokk ind paa Vaagfjorden, anmodes alle Motorbaade, store og smaa, at trække sig tilbage, naar Grinden kommer til Núpur, idet ingen Grind maa drives ind til Drab herefter lige fra Havet, men maa standses ud for Langadolum, indtil alle Baade og Fortøjninger, der ligger paa Bunden af Fjorden, er ryddet af Vejen. Ligeledes maa der blive Tid til at ombytte Motorbaade med Robaade, samt maa alle Baade faa Tid til at indtage Sten, forinden Grinden drives ind til Drab.

Grindeformændene i Vaag.

Tað loysir seg

at keypa Husqvarna-seymumaskinur og Husqvarna-bindumaskinur, heimsins bestu, á lagir hjá

Telf. 19 Grace Nolsøe, Telf. 19
Bringsnageta.
Einaforhandlari fyri Føroyar.

FØRØSK MARGARINE
VITA NR. 1.
Vitaminiseret.
er fremstillet af de bedste Raastoffer.

!! Døgurðamatur:
**Klippfisk,
turran greipifisk**
fáa tit í

A. T.
telefon 5.

Nú frættist, at stríðið við markið harðnar Russaranna og Japanaranna millum. Rusland skal hava um 1 millión av hermonnum at taka til her, fleiri túsund skriðdekar og flúgvumaskinur. Hvussu sterkt Japan er her, veit eingin — tað besta og mesta av stríðsmonnum Japans er í stríði í Kína. Miðvikudagin gjordu Russar

harða atsókn og tóku aftur tær stoður á heggjunum við Chang Ku Feng, sum teir vóru ríknir frá. Japanskir sendimenn hava samráðst við Mussolini og Hitler, og teir skulu hava játtað stuðul, sigst. Og heimurin spyr tí við bívandi hjørtum: Verður nú veraldarkríggj at bresta á?

Hósdagin komu Russar og Japanarar ásamt um, at vápnafriður skuldi vera landanna millum, meðan tingingarnar fóru fram. Hesin kriggsstöðugur skuldi byrja hósdagin kl. 2 s. p.

Og í gjár góvu Japanararnir eftir. Teir gingu við til, at Russararnir skuldu hava tað land, teir høvdu tikið (heggjarnar við Chang Ku Feng). — Sostatt er nú friður millum hesi bæði londini. Men hvussu leingi verður hesin friður at vara? Ja, tað er hin stóri spurningurin.

Japanararnir nýta nú giftgass í Kína.

Tann, ið minnst aftur á verðaldarbardagan 1914—18, hevur neyván gloymt, at eitt hitt ræðuligasta vápníð, teir nýttu, var giftgass. Í teim sáttmálum, sum gjordir vóru landanna millum aftaná verðaldarbardagan, varð dýrt og heilagt lovað: eingin skuldi nýta giftgass sum vápn, um kríggj nakratíð brast á aftur.

Menn hvat virða menn nú á døgum um lyftir, teir góvu? Einkil! Hvát virða lond um sáttmálar? Pappir og einki annað. Um einaveldislondini kann ein næstan siga, at tey skræða sundur hvønn sáttmála við vinstu, meðan tey skriva undir hann við høgri hond.

Og so var við samtyktini um forboð móti nýtslu av giftgassi. Tá á stóð, varð henda samtyktuttan himpr skúgvað til viks. So er nú státt í hinum neyðar landinum Kína. Japanararnir hava nú har gjort síni fyrstu giftgass-álop. Væl hava teir ikki enn nýtt stórar eiturmongdir; men fryktandi er fyri, at teir, tá teir fyrst eru byrjaðir, halda áfram við hesum ræðuliga óhugnaligu álopum. Slík vindur óivað uppá seg — særliga tá trupulleikarnir økjast.

Ein enskur lækni sigur seg at haft fleiri gassforgiftaðar kinesiskar soldatar millum sjúklingar sínar.

Torusláttur í Noregi.

Hósdagin fór torusláttur yvir Noregi. Har hevur leingi verið turvæður, og var tí so gott sum allt, toran sló niður í, eldkvamt. Toran sló millum annað niður í eina stóra skóg, ið skjótt stóð í ljósum loga. Eisini fleiri hús úti á landinum vóru herjað av eldi, ásettum av toruslátti.

Útferð við „Smiril“.

Um víðrar og nóg nógva tekna seg, ger „Smiril“ útferð til Vestmanna sunnudagin tann 14. kl. 8. Frá aftur Vestmanna kl. 19.

Listi til tekningar liggur í „Tubbak“. Billet fram og aftur 3 kr.

X-orkestrið verður við.

Tórshavn, 9. aug. 1938.

Administrator.

Turistar.

Í føroyskum bløðum er fhesum døgum orðadráttur um turistar — ella ferðafólk, — sum vitjað land okkara. Tað verður trætist um, hvør ið grammastur er at hýðfletta ferðafólkini. Í hesu trætu vil eg ikki luttaka, tí eg kenni als ikki hesu víðurskiftini í síni heild t. v. s. um turistavitjan, sum í mongum londum verður roknað fyri eina góka inntøkukeldu, og sum óivað eisini kann veita pening til Føroyar, í fall at rætt verður farið fram.

Stór og stásilig gistingarhús við ollum, ið lívið lystir, hava vit ikki, og tað fáa vit neyván: men »Tjaldur» er gott í so máta, og vónandi verður tað altíð at sigla við slíkum yvirmonnum sum skilja okkara víðurskifti. Í so máta eru vit nú í stundini væl staddir, so tann síðan av sakini er greið. Men ikki bert í Tórshavn torvast vegleiðarar fyri turistum, men allastaðni kring landið. Fyri nokrum døgum síðan var eg á Vágseiði við einum Danskara, sum eg kendi, og greiddi honum frá tí, ið har er at siggja. Meðan vit vóru staddir har komu eini 20 onnur ferðafólk, sum eisini vildi siggja seg um. Eg greiddi so frá, hvussu bátarnir verða drignir í leysari luft við tí spæli, sum har er o. s. fr. — Óll ferðafólkini takkaðu mær hjartaliga afturfyri og gleddust yvir at hava fingið greiðu á hesum. — Tá lovaði eg, at eg skuldi royna at gera útveg fyri, at ein vegleiðari fyri turistar verður settur í øllum teim plássum, sum »Tjaldur» siglir inn á.

Vit megu eisini royna at gera tað møgult fyri ferðafólk at verða 14 dagar í Føroyum. Hetta letur seg gera á tann hátt, at fólk kring um Føroyar tekna seg fyri at hýsa einum ella fleiri ferðafólkum nakrar dagar fyri ein hampuligan prís. — Eg vil ganga undan og tekna meg í dag, og eg vóni, at onnur fylgja eftir. Vit skylda óll at stýðja Skipafelagið Føroyar; tí tað er føroyskt — ikki bert í skinni, men í hjarta og sinni. — Tað havi eg roynt, og tað kann hvør royna, ið vil. Ert tú staddur í Keypmannahavn, og »Tjaldur» liggur har, so eigur tú góðar vinir, sum tú kannst tala til og heita á. Tað havi eg gjørt, og tað gloymi eg aldri. Tað sama siga onnur. —

Her í haganum og eisini manga aðrastaðni í Føroyum eru nógvar stór vøtn við nógvum silum. Slíkt kann elva ferðafólk til at vitja land okkara; men tá megu tey steða her nakrar dagar, og tað er eisini neyðugt, fyri at tey skulu koma upp á fjøllini og siggja vakurliga landsins. Eg ivist ikki í, at vit brátt fáa ráð til at keypa eitt stórt »Tjaldur», í fall vit óll draga eina línu og ganga soleiðis fram, sum eg her havi skotið uppá. Ella Bretlandsfarið? —